

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci **žalobkyně: M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 23/2003 - 27 ze dne 4. 12. 2003,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 24. 7. 2003, č. j. S – 2760/2003/6003/Pek., žalovaná zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava – město ze dne 25. 6. 2003, č. j. 1512/96/OŘ/03, a toto rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na obnovu řízení ve věci povolení splátek dlužného pojistného a penále ukončeného pravomocným rozhodnutím o povolení splátek ze dne 6. 9. 1996, č. j. 1512/96, potvrdila.

Žalobu proti rozhodnutí žalované Krajský soud v Ostravě odmítl pro nepřipustnost usnesením blíže označeným v záhlaví, a to podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), s tím, že podle § 104e písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o povolení splátek pojistného a penále, přičemž tato výluka se vztahuje i na rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích v těchto věcech.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, a to z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s., přičemž se domáhala jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k projednání a rozhodnutí ve věci samé. Zároveň požádala o ustanovení zástupce soudem. Tuto její žádost zamítl Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 30. 1. 2004, č. j. 38 Cad 23/2003 - 38. Rovněž toto usnesení napadla stěžovatelka kasační stížností, Nejvyšší správní soud ji však rozsudkem ze dne 8. 2. 2006, č. j. 3 As 9/2004 - 77, zamítl.

Krajský soud v Ostravě proto stěžovatelku usnesením č. j. 38 Cad 23/2003 - 84 ze dne 15. 3. 2006 vyzval, aby doplnila náležitosti kasační stížnosti vyžadované soudním řádem správním a doručila soudu plnou moc udělenou zvolenému advokátovi pro zastupování v kasačním řízení. K tomu jí stanovil lhůtu jednoho měsíce. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 22. 3. 2006, ta na něj však ve stanovené lhůtě nijak nereagovala. Dne 15. 5. 2006 došla krajskému soudu stěžovatelčina žádost o prodloužení lhůty o 30 dnů z důvodů pracovní neschopnosti. Nejvyšší správní soud stěžovatelku opětovně vyzval k doložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho týdne od doručení. Tato výzva byla stěžovatelce doručena dne 23. 5. 2006, ta však nijak nereagovala.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelkou splněna.

Nedostatek zastoupení stěžovatelky advokátem v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než stěžovatelčin návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu